

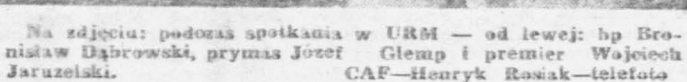
XII plenum KC PZPR

Cena 2 zł

(PAP)

(PAP)

Full

DOKOŃCZENIE NA STR. 7

Sprawozdanie Komitetu Centralnego PZPR za okres VII Zjazdu

(Omówienie)

Sprawozdanie obejmuje okres 16 miesięcy — od VIII do IX Zjazdu, ze względu na oczywiste koncentracje się jednak głównie na okresie posierpniowym. Sprawozdanie nie obejmuje problematyki gospodarczej, która przedstawiona jest w „Raporcie o stanie gospodarki”.

DZIAŁALNOŚĆ KOMITETU CENTRALNEGO, BIURA POLITYCZNEGO I SEKRETARIATU KC PZPR

Spierzenie trudności i błędów w polityce partii w latach siedemdziesiątych stało się podłożem dramatycznego konfliktu. Kryzys narastał od połowy lat siedemdziesiątych, głównym jego źródłem było osłabienie i naruszenie więzi między kierownictwem partii a klasą robotniczą. Latem 1980 r. protest robotniczy w formie strajków przybrał masowy, żywiołowy charakter. Świadomość konieczności zasadniczych zmian w kierownictwie rozdziła się powoli, stopniowo. Istotne znaczenie dla rozwiązania konfliktu społecznego miało VI plenum, które obradowało w dwóch terminach. Dochodziło ono zmiany na stanowisku I sekretarza, zapowiedziało potrzebę opracowania raportu o stanie państwa oraz nowego programu partii opartego na aktywności i zaufaniu społeczeństwa. Plenum uznało za celowe zwołanie IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR.

Działalność kierownictwa KC zmierzająca do rozwiązania najpilniejszych problemów politycznych, społecznych, społeczno-gospodarczych. Istotną nową rolę było przywracanie fundamentalnych wartości socjalizmu oraz ideologicznych norm leninizmu, umacnianie pozycji klasy robotniczej, przywracanie socjalistycznych zasad moralności. Komitet Centralny działał w trudnej, kryzysowej sytuacji. Dlatego nie zawsze potrafił właściwie kierować partią, czego przykładem może być przebieg plenarnych obrad, praca członków władz centralnych i komisji problemowych KC.

W okresie sprawozdawczym Biuro Polityczne odbyło łącznie 100 posiedzeń (stan na 10 czerwca 1981 r.). Od VIII Zjazdu do 5 września 1980 r. odbyło się 30 posiedzeń Biura. Podejmowane tam uchwały nie w pełni były realizowane, a ich wykonania nie kontrolowano. Utrwalało się przekonanie, że opracowanie na piśmie danej uchwały niejako automatycznie prowadzi do jej realizacji.

Od VI plenum Biuro Polityczne KC odbyło 70 posiedzeń; konieczność podejmowania pilnych decyzji w zmieniających się warunkach ukształtowała nowy styl pracy. W otwartej i wszechstronnej dyskusji, biorąc pod uwagę różne punkty widzenia, Biuro dochodziło do wspólnych ustaleń i decyzji. Na posiedzenia Biura zapraszani byli zawsze sekretarze i członkowie Sekretariatu KC, a także osoby zainteresowane tematami, co pozwalało na wnikliwsze rozpatrzenie omawianego problemu. W odczuciu członków partii Biuro Polityczne nie zawsze wyprzedzało bieg wydarzeń, a część decyzji była spóźniona.

W pracy Biura Politycznego, Sekretariatu KC i instancji terenowych ważne miejsce zajmowały przygotowania do IX Nadzwyczajnego Zjazdu. Z propozycją zwołania zjazdu wcześniej niż wynikałoby to ze statutu, wystąpił Stanisław Kania na VI plenum KC. Kampania przedzjazdowa, dyskusja nad założeniami na IX Zjazd wywołały aktywność partii, skierowały ją na drogę uświadamiania skutków kryzysu i przezwycięzania go, poszukiwania realnych dróg rozwoju kraju.

ZMIANY W STANIE ILOŚCIOWYM I SKŁADZIE SPOŁECZNO-ZAWODOWYM PARTII

W pierwszym półroczu 1980 r. kontynuowana była polityka szybkiego wzrostu szeregów partyjnych. Błędna ocena sytuacji politycznej i ideologicznej w partii, stawka na forsowanie rozwoju ilościowego, a w konsekwencji odejście od fundamentalnych kryteriów jakościowych przy przyjmowaniu nowych kandydatów spowodowały osłabienie organizacyjne partii, zanik aktywności i zdolności działania wielu podstawowych ogniw PZPR. Po wydarzeniach lipcowo-sierpniowych — rozwój ilościowy partii uległ gwałtownemu zahamowaniu.

Od 1 stycznia do 3 czerwca ub. roku przyjęto w poczet kandydatów PZPR przeszło 106 tys. osób — w tym samym czasie szeregi partii opuściło 26 tys. osób. Dla okresu od 1 lipca 1980 r. do 16 czerwca br. analogiczne dane wynoszą odpowiednio 28,6 tys. i 308,6 tys.

Zjawisko składania legitymacji partyjnych przybrało po lipcu 1980 r. duże rozmiary. W okresie od 1 sierpnia 1980 r. do 15 maja 1981 r. legitymacje partyjne oddało 197,3 tys. członków i kandydatów PZPR. Stanowi to 6,3 proc. stanu liczebnego partii na 1 lipca 1980 r. Wśród oddających legitymacje robotnicy stanowili około 72 proc.

KAMPANIA SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZA PZPR

Kampania sprawozdawczo-wyborcza w partii rozpoczęła się z końcem 1980 r. Ważną częścią przygotowań do niej było opracowanie nowych, demokratycznych zasad wyborczych, uwzględniających zdecydowaną większość wniosków zgłoszonych przez organizacje partyjne. Tymczasowy regulamin wyborów władz i delegatów w Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej zatwierdzony przez IX plenum KC zapewnił powszechność wyborów tajnych, zgłaszanie nie ograniczonej liczby kandydatów, a także wybór przede wszystkim z grona delegatów. Zebrania i konferencje w zdecydowanej większości przeprowadziły wybory w oparciu o te zasady.

W tegorocznej kampanii problematyka wyborów odgrywała niezmienne doniosłą rolę. W dużym stopniu odnowione zostały składy władz partyjnych. Jednocześnie dążność do wybierania nowych towarzyszy doprowadziła niekiedy do wyeliminowania wielu osób uczciwych i doświadczonych, do zachwiania proporcji między zasadą rotacji a potrzebą niezbędnej ciągłości. Ogólne wyniki wyborów ocenić należy jednak pozytywnie.

W dyskusji na zebraniach i konferencjach podnoszono potrzebę szybkiego opracowania przez partię programu działania, podkreślając, iż umożliwi to szybkie odzyskanie wiarygodności i umocnienie jej przewodniej roli, iż program polityczny jest niezbędnym warunkiem przełamania kryzysowej sytuacji w gospodarce.

Silnie zaznaczono potrzebę walki z zagrożeniami socjalizmu i nasileniem anarchii społecznej. Z troską i zrozumieniem przyjmowane były oceny zawarte w liście KC KPZR. Z ostrym potępieniem spotkały się przypadki wrożej działalności antyradykalistycznej.

W toku kampanii wybrano ogółem około 600 tys. członków egzekutyw POP i OOP, w tym około 100 tys. I sekretarzy POP i OOP. Co drugi sekretarz wybrany został po raz pierwszy. W składzie egzekutyw POP i OOP jest 30 proc. robotników, 10 proc. chłopów, 46 proc. pracowników umysłowych. Wybranych po raz pierwszy jest 50 proc.

APARAT PARTYJNY. POLITYKA KADROWA

W okresie od VI plenum KC do końca maja dokonano niezbędnych zmian w składzie aparatu partyjnego, a zwłaszcza w składzie kierownictwa instancji partyjnych wszystkich szczebli. M.in. dokonano zmiany około 60 proc. I sekretarzy komitetów wojewódzkich, około 40 proc. sekretarzy resortowych KW i ponad 30 proc. przewodniczących wojewódzkich komisji kontroli partyjnej. Dalsze zmiany nastąpiły na szczeblu wojewódzkim — w trakcie wojewódzkich konferencji sprawozdawczo-wyborczych.

Aktualnie trwa proces integracji pracy aparatu z poczynaniami komisji i aktywności społecznego partii z jednocześnie odchodzeniem od wąskiej jego resortowości, którą preferowała dotychczasowa koncepcja wydziałów. Sprzyjała temu przyjęcie przez Biuro Polityczne KC w kwietniu bieżącego roku wytyczne w sprawie roli i najbliższych zadań aparatu partyjnego. Dokument ten zasadniczo akcentuje kładzie na służebną rolę aparatu partyjnego wobec instancji i organizacji partyjnych.

Od VIII Zjazdu, a zwłaszcza po VI plenum KC nastąpiła znaczna wymiana kadr w administracji państwowej i gospodarczej. Po VI plenum KC na stanowiskach objętych nomenklaturą Komitetu Centralnego zmiany wyniosły ponad 25 proc. Istotne jest to, że decyzje kadrowe z reguły poprzedzone były opiniami macierzystych POP i konsultowanymi z odpowiednimi środowiskami pracy.

DZIAŁALNOŚĆ IDEOWO-PROPAGANDOWA. PRACA POLITYCZNO WYCHOWAWCZA

Założenia pracy polityczno-wychowawczej partii określone na VIII Zjeździe nosiły na sobie piętno błędów ciężących na niej w dekadzie lat siedemdziesiątych. Dotyczyło to zwłaszcza tezy o odległej już rzekomo jedności moralnej — politycznej narodu, co zamazywało istotę klasowej oceny polskiej rzeczywistości społecznej. Na pracy ide-

owo — wychowawczej ciążyły w dalszym ciągu uproszczenia w pojmowaniu związku między bazą a nadbudową, co w skrajności prowadziło do upowszechniania się postaw konsumpcyjnych. Szereg założeń pracy polityczno-wychowawczej pozostawało słusznymi, nie stały się one jednak podstawą do prawidłowej praktyki w sferze relacji społeczno — politycznych i decyzji gospodarczych. Na deformację w sferze ideologicznej nakładało się przemilczanie niewygodnych faktów i zjawisk, lekceważenie wymogu rzetelności informacji, narzucanie jednostronnych ocen i interpretacji w żywotnych dla kraju sprawach. Obniżona została również ranga marksistowsko-leninowskiej myśli teoretycznej w procesie podejmowania decyzji. Narastał kryzys polityczny, który nie był kryzysem wartości ideologicznych, lecz przede wszystkim kryzysem złej praktyki w urzeczywistnianiu idei socjalizmu.

Rozwój wydarzeń po VI plenum nie przyniósł do siebie atmosfery sprzyjającej konstruktywnym działaniom. Narastało oczekiwanie na to, że funkcjonowanie władzy, zwłaszcza wykonawczej władzy państwowej, umocni porządek i dyscyplinę społeczną, a zarazem poszerzy pole dla inicjatyw społecznych w przezwyciężaniu kryzysu i w realizacji zawartych porozumień społecznych. W społecznym odczuciu oczekiwania te nie były zaspokojone. Utrzymywała się nieufność i krytyka ze strony mas członkowskich w stosunku do instancji i ich aparatu.

Za najważniejsze zadanie w działalności ideowo-wychowawczej uznane zostało pogłębienie i upowszechnianie interpretacji wężowych problemów życia ideologicznego, zwłaszcza tych, które składają się na proces socjalistycznej odnowy oraz walkę z jej zagrożeniami. Za nadrzędne zadanie w realizacji socjalistycznej odnowy życia społeczno-politycznego uznano walkę ideologiczną z przejawami ekstremalnych postaw i poglądów w szeregach partyjnych. W działaniach ideowo-wychowawczych adresowanych do całego społeczeństwa umacnianie ten kierunek, który sprzyjał budowaniu więzi i aktywności sojuszu sił rozsadku i odpowiedzialności.

W zachodzących procesach społecznych uczestniczyli ugrupowania przeciwników socjalizmu, ich taktyka celów częściowych, pozornie zbliżonych z dążeniami społecznymi, powodowała, że wśród członków partii w zakładach pracy słaba była świadomość toczącej się walki politycznej i zagrożeń płynących z tej działalności.

Przygotowując się do zjazdu, starano się wyciągnąć należyte wnioski z doświadczeń ogniw frontu ideologicznego. Krytycznego podejścia wymagają np. takie problemy, jak komunikatywność partyjnych dokumentów, styl i język przemówień i uchwał, rezygnacja z formalizmu, przywrócenia autentyczności rozmowy i dyskusji w życiu partyjnym.

DZIAŁALNOŚĆ TEORETYCZNO-BADAWCZA

Instytut Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu jako partyjna placówka naukowo-badawcza Komitetu Centralnego prowadzi działalność w zakresie teorii marksizmu-leninizmu, teorii partii, realizuje badania empiryczne nad wężowymi problemami społeczno-politycznymi kraju.

W ostatnim okresie działalność instytutu koncentrowała się przede wszystkim na przygotowaniach do IX Zjazdu, opracowywaniu ekspertyz i analiz dla potrzeb Komitetu Centralnego. W nowej złożonej sytuacji partii przed instytutem stało zadanie skoncentrowania się na teorii marksizmu-leninizmu, na podstawowych problemach służących bieżącej praktyce partii, jej teoretycznym podstawom, miejscu i roli w społeczeństwie, przemianom socjalistycznego systemu politycznego.

DZIAŁALNOŚĆ ŚRODKÓW MASOWEGO PRZEKAZU

W okresie od VIII Zjazdu PZPR Komitet Centralny koncentrował swoją działalność przede wszystkim na kwestiach: usprawnienia obiegu informacji, doskonalenia współpracy ze środowiskiem dziennikarskim.

Na całokształt działalności partii w środkach masowego przekazu istotny wpływ ma klimat i sytuacja w środowisku dziennikarskim. Na jej aktualny kształt wpłynął decydujący fakt wieloletnich odstępstw od socjalistycznej teorii propagandy, a szczególnie uporczywe lansowanie tzw. propagandy sukcesu. To spowodowało, iż po okresie przełomu sierpniowego szczególnie silnie stały się w środowisku dziennikarskim postawy ekspiacyjne, przy równoczesnym rozchwytywaniu poglądów ideologicznych. Zjawisko to dawało m.in. znać o sobie w

trakcie nadzwyczajnego zwołania

zrywania Dziennikarzy Po

Instrumentalno-nakazy stał

DZIAŁALNOŚĆ PARTII SOCJALISTYCZNEJ DE W I SAMORZĄDOW

W uchwałach swych Zjazd określała potrzebę aktywnego i rad naradowych w wypow

W wykonaniu posiedzeni

Wśród nowych przewodni

W okresie sprawozdawczym

W okresie od VIII Zjazdu

W okresie od VIII Zjazdu

VIII Zjazdu do IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR

orm i zasad. Z powszechną kry-
sały się również tendencje do
wania ruchem młodzieżowym.
Y Półkresie posierpniowym ruch
nakazy stał się areną walki poli-
a, którego zasady ideowe, charakter
ruchu. Obok dotychczas
kretnych związków — ZSMP, ZHP,
owstały ZMW i ZMD oraz Nie-
zeszenie Studentów. Działal-
ostatniego budzi szereg kon-
Dotychczasowa praktyka wska-
ZS stoi na płaszczyźnie anty-
a podejmowane przez ten
skie o charakterze politycz-
stwierzone są przeciwko socjaliz-
orem zasadom przyjętym w
i organizacji.

ożące się w kraju przemiany
włączają się wszystkie środo-
du kobiet. Są one zaniepokoi-
owaniem kobiet z pełnionych
różnych szczeblach życia po-
spolecznego i gospodarczego.
regres w aktywnym uczest-
nictwie we wszystkich dziedzi-
nach społecznego i politycznego

ADNO
wych. Zjazd partii utrzymał dotych-
aktywność polityczną rolę i miejsc-
wypowiadawczy w Polsce, nie
innych ich naczelnej funkcji —
Sejm interesów pracujących. Szeroki
prezentacji organizacji związkowej
ich pracy stał się źródłem po-
stworzenia nowych związków za-
na ad. V plenum KC PZPR wycho-
wały przeciw oczekiwaniom znacznej
części robotniczej, głównie Wy-
wstały zgodne na tworzenie nie-
samorządnych związków za-
alisty. Rozpoczął się proces tworze-
i SD „Solidarność” oraz proces gło-
stawienia w związkach branżo-
wstaje również kategoria tzw.
związki zawodowych.
tego ruchu zawodowy przed roz-
organizacyjnym zrzeszał 13,6 mln
w tym 1,4 mln emerytów i re-
organizowanych w 23 związkach
la zrzeszonych w ramach CRZZ.
działa około 100 związków za-
regulacji tworzących trzy główne nur-

awnie
zki branżowe zrzeszają ponad
onków. Dokonały zasadniczych
tutowych, gruntownych zmian
i. Zachowując założenia idea-
akceptujące socjalistyczny kie-
stwo społeczne kraju oraz
przodująca rolę PZPR, stanęły
e rzeczywistej samorządności
ności. Większość związków
ich skupiona jest w Komisji Po-
tworzej Branżowych Związków
ych.

partii udzielił pełnego popar-
wom związkowemu jako autentycz-
nizacji wyrażającej tradycje
ruchu zawodowego, a obecnie
uczestniczącej w procesie so-
ej odnowy.

o w-
licniejszą organizacją ruchu
go jest NSZZ „Solidarność”,
w większości zatrudnionych w
ie uspołecznionej; podstawowa
kowska posiada w środowisku
mystowej klasy robotniczej.
en jest arena ścierania się róż-
i prądów społecznych, plas-
zki politycznej o stosunek do
społeczno-politycznego Polski.
daży do tworzenia warun-
kowania i utrwalania socja-
dorobku tego związku, nie
ównież poważnych obaw o po-
runek rozwoju „Solidarności”,
ay przez zdeklarowanych prze-
socjalizm.

ZSL
okre-
kilkaset tysięcy członków w
wstałych związkach o zasięgu
lub regionalnym. W zdecyd-
większości członkami są pracow-
iście, producenci materialnej. Ponad
ów działających w ramach Konfede-
racyjnych Związków Zawo-
ngres-
yczna ocenę polskiego ruchu
o oraz zadania partii w
niu socjalistycznego charakte-
rów zawodowych określił KC
plenarnym posiedzeniu. Po-
o wówczas, że niezbywalnym
ruchu związkowego jest obro-
sów pracowniczych, troska
pracy i bytu załóg. Określo-
z stanowisko partii, że skutecz-
a interesów ludzi pracy wy-
związków zawodowych kon-
ego udziału w przezwycięż-
u społeczno-gospodarczego, tro-
pośredniego udziału w pomna-
żeniu narodowego. KC potwier-
ie samorządności i niezależności
wrodowego od organów admi-
Fundamentalne zasady polityki
decyzji zwiazkowych zawodowych po-
KC na XI plenum. Partia wy-
nocześnie swój wielki niepo-
noć wobec manipulowania
„Solidarność” przez siły obec-
nej w interesowi, wobec wykorzy-
stania i działaczy tego związku

jako siły nacisku, siły destrukcyjnej
skierowanej przeciw socjalistycznemu
państwu, przeciw partii marksistowsko-
leninowskiej, przeciw naszym sojuszni-
kom.

● Uchwała VIII Zjazdu PZPR zobo-
wiązała instancje i organizacje partyjne
oraz organa państwowe do podjęcia sku-
tecznych działań na rzecz podnoszenia
kultury prawnej społeczeństwa i pełne-
go przestrzegania praworządności. Postu-
laty te nie zostały w pełni zrealizowane.
Trwający obecnie kryzys spowodował
m.in. drastyczne obniżenie poziomu dy-
scypliny społecznej i pogorszenie stanu
porządku publicznego. W szczególności
uwidocznili się wyraźny wzrost ilości po-
ważnych przestępstw kryminalnych, na-
paści na przedstawicieli służb porządko-
wych, jak również łamanie prawa go-
dzące w interesy państwa i bezpieczeń-
stwa obywateli. Nastąpił znaczny wzrost
przypadków jawnego lekceważenia pra-
wa. Szczególnie groźnym problemem sta-
ła się działalność antysocjalistyczna, w
tym takie przejawy, jak druk i kolpor-
taż pism i ulotek o treściach antyra-
dzieckich, propaganda antyrządowa,
zniesławianie kadr kierowniczych oraz
nielegalne wykorzystywanie środków po-
ligracyjnych, zwłaszcza w zakładach
pracy. Sytuacja ta wymaga podjęcia
nadzwyczajnych i energicznych środków
na rzecz przywrócenia praworządności.

● Mimo załamania się linii VIII Zja-
zdu, należy stwierdzić że polityka wy-
znaniowa w swych ogólnych założeniach
stwarzała warunki do przestrzegania w
praktyce konstytucyjnych zasad wolności
sumienia i wyznania oraz oddzielenia
Kościoła od państwa. Realizacja tych za-
sad umożliwiła współdziałanie między
państwem i Kościołem w wielu dziedzi-
nach ważnych dla życia narodu. Wyda-
rzenia sierpniowe 1980 roku nie podwa-
żyły słuszności dotychczasowej polityki
wyznaniowej. Postawili jednak przed
nią nowe problemy, wynikające z doko-
nywających się przeobrażeń społeczno-
politycznych w kraju.

● Uchwały VI plenum KC, formułu-
jąc zasady sojuszu sił rozsadku i pa-
triotycznej odpowiedzialności, stworzyły
równocześnie warunki realnego udziału
w tym sojuszu Kościoła i ludzi wierzą-
cych. Kościół posiada znaczne możliwości
współuczestnictwa w umacnianiu moral-
no-społecznych wartości narodu i stabi-
lizacji wewnętrznej. Równocześnie świecki
charakter państwa jest nie tylko wy-
mogiem jego nowoczesnej organizacji,
ale i gwarancją wolności sumienia i rów-
nouprawnienia wszystkich wyznań.

PRZYGOTOWANIA DO IX NADZWYCAJNEGO ZJAZDU PZPR. DZIAŁALNOŚĆ CENTRALNEJ KOMISJI ZJAZDOWEJ

● Istotne znaczenie dla podjęcia dzia-
łań zmierzających do przezwyciężenia
powstałego kryzysu miały decyzje o zwo-
łaniu — po raz pierwszy w historii partii
— IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR.

Regulamin pracy i wyborów

Polska Zjednoczona Partia Robotni-
cza odbyła swój pierwszy IX Nad-
zwyczajny Zjazd w warunkach
szczególnie trudnych, kryzysowych
w partii i w kraju. Zjazd jednak, jak za-
den z poprzednich, przygotowywany
jest przez całą partię.

Prace przygotowawcze do zjazdu pro-
wadził Komitet Centralny i jego Biuro
Polityczne oraz Centralna Komisja Zjaz-
dowa. W ostatnim etapie przejął je Cen-
tralny Zespół Delegatów. Włączyli się
do nich również wojewódzkie zespoły.

Według projektu regulaminu przeka-
zanego delegatom do konsultacji, w zjeź-
dzie uczestniczyć będą oprócz delegatów
członkowie i zastępcy ustępującego Ko-
mitetu Centralnego, członkowie Cen-
tralnej Komisji Rewizyjnej i Centralnej
Komisji Kontroli Partyjnej — nie będą-
cy delegatami. Wiele zastrzeżeń budzi
sprawa przyznania w uzasadnionych
wypadkach biernego prawa wyborczego
uczestnikom zjazdu nie będącym delega-
tami. Krakowski zespół delegatów, a
także i inne zespoły, opowiedziały się w
sposób zdecydowany przeciwko robieniu
jakichkolwiek wyjątków. Ich zdaniem,
czynne i biernie prawo wyborcze na zjeź-
dzie powinni mieć wyłącznie delegaci.

Wiele kontrowersji wywołał również
punkt regulaminu mówiący o tym, że
„Zjazd może pozbawić prawa uczestnie-
stwa w obradach towarzyszy, którzy za-
klócać będą tok obrad i atmosferę zjaz-
du oraz łamać będą ustalony regula-
min”. Wielu delegatów ma wątpliwości,
kto i na jakiej podstawie będzie uzna-
wał daną osobę za niepożądaną. Oczy-
wiście, wszyscy zgadzają się, że zjazd
musi pracować w niezakłóconej, kon-
struktywnej atmosferze.

W partii rozwinięto szeroką i ożywioną
dyskusję nad przyczynami kryzysu i dro-
gami jego przezwyciężenia. Wszystkie
organizacje partyjne, instancje, człon-
kowie partii wzięli aktywny udział w
tworzeniu nowego programu partii, w
konkretyzowaniu linii socjalistycznej od-
nowy.

● Szczególną rolę w przygotowaniach
do zjazdu, a zwłaszcza w opracowaniu
dokumentów zjazdowych spełnia **Komi-
sja Zjazdowa** złożona z 218 działaczy par-
tyjnych — reprezentujących wszystkie
środowiska społeczno-zawodowe i regio-
ny kraju. W ramach komisji powołano
9 zespołów problemowych, w których
pracach obok członków komisji uczest-
niczyli działacze partyjni — specjaliści
z różnych dziedzin nauki, gospodarki,
życia społecznego.

● Ważne miejsce w dyskusji przed-
zjazdowej zajmowały sprawy partii, jej
zgodność z normami leninowskimi funk-
cjonowania oraz instytucjonalnych gwa-
rancji wewnątrzpartyjnego demokra-
tyzmu. Ujmuje je projekt statutu PZPR.
Uwzględniono w nim propozycje i wnio-
ski, które umacniają fundamentalne za-
sady funkcjonowania PZPR jako partii
kierującej się teorią marksizmu-lenini-
zmu, stosującej ją w sposób twórczy
zgodnie z warunkami i potrzebami kra-
ju, opierającej się na leninowskich za-
sadach demokracji i dyscypliny. Doko-
nane zmiany mają na celu zdemokraty-
zowanie stosunków w partii oraz stwo-
rzenie gwarancji zapewniających w jej
życiu przestrzeganie zasad i norm leni-
nowskich.

● W trakcie partyjnej dyskusji przed-
zjazdowej wszystkie organizacje partyj-
ne, instancje, członkowie mieli możli-
wość wypowiedzenia się na temat przy-
gotowywanych przez Komisję Zjazdową
projektów dokumentów.

DZIAŁALNOŚĆ MIĘDZYNARODOWA PARTII

Realizacja uchwał VII Zjazdu PZPR
w zakresie polityki zagranicznej partii
i państwa następowała w warunkach po-
garszającego się klimatu w stosunkach
między Wschodem a Zachodem i nara-
stającego zagrożenia dla pokojowego
współistnienia państw o różnych syste-
mach społeczno-gospodarczych, opartego
na prawach do równego bezpieczeństwa
wszystkich państw i narodów. Systema-
tycznie podejmowane i nasilane przez
państwa NATO próby uzyskania jedno-
stronnej przewagi militarnej zmierzają
do podważenia zasad pokojowego współ-
istnienia, jakie zostały przyjęte przez 35
państw Europy, Stany Zjednoczone i Ka-
nadę w akcie końcowym KBWE. Kola
rewizjonistyczne usiłują równocześnie
kwestionować ostateczny charakter i nie-
naruszalność wytyczonej w Poczdamie
granicy na Odrze, Nysie Łużyckiej i Bał-
tyku, uznanej przez RFN w układzie
z dnia 7.XII.1970 roku.

● Inicjatywy pokojowe ZSRR i całego
obozu socjalistycznego, zmierzające do
ograniczenia zbrojeń atomowych i kon-

wencjonalnych oraz uchronienia ludz-
kości od katastrofy atomowej, nie są
podejmowane przez państwa zachodnie.
Narasta groźba nowego etapu wyścigu
zbrojeń, który imperializm usiłuje na-
rzucić krajom socjalistycznym. Za szcze-
gólnie niebezpieczne uznaje należy decy-
zje NATO o rozmieszczeniu w centrum
Europy dodatkowych rakiet z głowicami
atomowymi. Zagrożają one bezpośrednio
bezpieczeństwu Polski.

● Ważnym wydarzeniem w między-
narodowym ruchu komunistycznym i ro-
botniczym stało się spotkanie bratnich
partii Europy w Paryżu, w kwietniu
1980 roku, zwołane z inicjatywy PZPR
i Francuskiej Partii Komunistycznej. Przy-
jęty na spotkaniu apel o pokój i rozbroje-
nie zwraca się do wszystkich postęp-
owych sił Europy o współdziałanie w
rozwiązywaniu tych najważniejszych
problemów naszego kontynentu i całego
świata.

● W okresie sprawozdawczym szczegó-
lnie ważne znaczenie we współpracy mię-
dypartyjnej miały stosunki z **Komuni-
styczną Partią Związku Radzieckiego**. Po
VI plenum KC PZPR kierownictwo na-
szej partii utrzymywało bezpośrednie
kontakty z kierownictwem KPZR. Mię-
dzy innymi odbyły się: spotkanie **Stani-
sława Kania**, I sekretarza KC PZPR, z
Leonidem Breżniewem, sekretarzem ge-
neralnym KC KPZR (w październiku
1980 r.), rozmowy delegacji PZPR, ucze-
stniczącej w obradach XXVI Zjazdu
KPZR, z kierownictwem KPZR, a także
rozmowy **Michała Susłowa** i **Andrieja**
Gromyki z Biurem Politycznym KC
PZPR.

● Stanisław Kania, I sekretarz KC
PZPR, spotkał się z przywódcami innych
bratnich partii: **Gustavem Husakiem**,
Erichem Honeckerem i **Janosem Kada-
rem**.

● Bratnie partie żywo interesują się
procesem odnowy socjalistycznej w Pol-
sce. Wykazują zrozumienie dla przyjęte-
go programu działań PZPR i okazują
nam daleko idącą pomoc. Jednocześnie
wyrażają one zaniepokojenie w związku
z występowaniem objawów anarchii i a-
takami na ustrój socjalistyczny w Pol-
sce. W tym duchu Komitet Centralny
PZPR przyjął list Komitetu Central-
nego KPZR, nacechowany troską o roz-
wój sytuacji w Polsce i o perspektywy
usroju socjalistycznego w naszym kraju.

● Sytuacja społeczno-polityczna w
Polsce spowodowała znaczny wzrost za-
interesowania partii komunistycznych
krajów kapitalistycznych rozwojem wy-
darzeń w naszym kraju. W kregu tych
partii pojawiły się zróżnicowane oceny
przyczyn i przebiegu wydarzeń w Polsce.

● Wydarzenia w Polsce spotkały się z
wielkim zainteresowaniem w krajach o
orientacji socjalistycznej i w krajach
rozwijających się. Utrzymywaliśmy —
w miarę potrzeb i możliwości — okre-
ślane kontakty z partiami komunistycz-
nymi, awangardowymi oraz ruchami na-
rodowowyzwoleńczymi tych krajów.

(PAP)

Jak będzie przebiegał zjazd partii

Jaka będzie procedura wyborcza? W
regulaminie wyborczym proponuje się,
że wybory są prawomocne, o ile weź-
mie w nich udział 2/3 obecnych na zjeź-
dzie delegatów. Wybory do najwyższych
władz partyjnych, a więc na członków i
zastępców Komitetu Centralnego, Cen-
tralnej Komisji Rewizyjnej i Centralnej
Komisji Kontroli Partyjnej są tajne.

Zaproponowano, aby do składu KC
wybrać 200 członków, a na ich zastęp-
ców 70. Jest to zasadnicza zmiana istnie-
jących dotąd proporcji. Na poprzednim,
VIII Zjeździe PZPR, wybrano Komitet
Centralny złożony ze 143 członków i 108
zastępców. Znaczne pogęszczenie liczby
członków KC i ograniczenie liczby za-
stępów jest zgodne z postulatami zgła-
szanymi przez liczne organizacje partyj-
ne.

W dyskusji przedzjazdowej propono-
wano powołanie Prezydium Komitetu

Centralnego PZPR, które będzie prze-
wodniczyło prace KC, spełniałoby też
funkcje kontrolne i inspiratorskie. W ten
sposób zwiększona zostałaby rola i u-
możliwiona pozycja organów wybieral-
nych w partii.

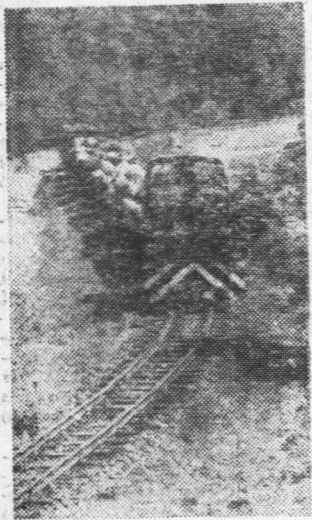
Centralny Zespół Delegatów zaprobo-
wał zasadę podziału miejsc we władzach
wybieralnych na zjeździe, proporcjonal-
nie do wielkości organizacji partyjnych,
w województwach i w Wojsku Polskim.
Wojewódzkie zespoły zgłaszają także do-
datkowe kandydatury w ilości 50 proc.
ogólnej liczby przyznanych miejsc we
władzach. W regulaminie wyborczym
jest też podane alternatywne podejście.
Proponuje się, że komisja wyborcza po-
daje pełny skład kandydatów do władz,
a przedstawiciele wojewódzkich zespó-
łów delegatów zgłaszają dodatkowe pro-
pozycje w imieniu województwa lub kil-
ku województw.

Zjazd rozstrzygnie, czy kandydatury
do centralnych władz partyjnych będą
omawiane publicznie, czy też delegaci za-
dowola się charakterystykami przygo-
towanymi przez komisje wyborcze, która
ustala kandydatury w porozumieniu z
przedstawicielami wojewódzkich zespó-
łów delegatów.

Ustalono też, że jeżeli w pierwszym
głosowaniu wymagana liczba głosów u-
zyska mniejsza liczba kandydatów od
tej, jaką uchwalił zjazd, przeprowadza
się ponowne wybory. W każdej turze
głosowania eliminuje się jednak z listy
20 proc. towarzyszy, którzy otrzymali
najmniejszą liczbę głosów. Część delega-
tów uważa, że taką procedurę można
zastosować dopiero w przypadku trze-
ciego kolejnego głosowania. Sprawę roz-
strzygnie ostatecznie zjazd.

ZDZISŁAW PIŚ
(Interpres)

Ciuchcia

Bieszczadzka „ciuchcia” na trasie.
CAF — Andrzej Łokaj

tydzień w TV

Wtorek — 14.VII.

- 17.00 Dziennik i Studio IX Zjazdu
17.30 „Świadkowie”
18.00 Polska Kronika Filmowa
18.10 Interstudio
18.50 Dobranoc
19.00 „Camerata” — magaz. muz.
19.30 Dziennik TV i sprawozd. z pierwszego dnia obrad IX Nadzwyczajnego Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
ok. 22.30 Teatr TV: Jan Rybowski: „Najpiękniejsze opowiadania świata”
ok. 23.00 Dziennik i studio IX Zjazdu

Środa — 15.VII.

- 9.00 Kino telefilm: „Lato z Kasją” odc. 5 — „Czarodziej”
17.00 Dziennik i studio IX Zjazdu
17.30 Losowanie Express Lotka i Małego Lotka
17.40 Magazyn motoryzacyjny
18.00 Studio IX Zjazdu
18.50 Dobranoc
19.00 „Wyspy Hiszpanii”: „Lanzarote” — film dok.
19.30 Dziennik TV i studio IX Zjazdu
20.15 „Karol Marks — lata młodości” odc. 4 — film biograf.
21.20 „Śpiewnik domowy” St. Moniuszki
22.10 Dziennik i studio IX Zjazdu

Czwartek — 16.VII.

- 9.00 Kino telefilm: „Lato z Kasją” odc. 6
17.00 Dziennik i studio IX Zjazdu
17.30 „Sprawność” — rep. wojsk.
18.00 Studio IX Zjazdu
18.50 Dobranoc
19.00 Sonda: „Bicęps”
19.30 Dziennik TV i studio IX Zjazdu
20.15 „Komisarz Moulin” odc. „Sto tysięcy słońc” — franc. film krym.
21.40 „Fegaz” — magaz. kult.
22.25 Dziennik i studio IX Zjazdu

Piątek — 17.VII.

- 9.00 Kino telefilm: „Lato z Kasją” odc. 7
17.00 Dziennik i studio IX Zjazdu
17.30 „W kręgu rodziny”
18.00 Studio IX Zjazdu
18.50 Dobranoc
19.00 „Skarbiec” — magaz. hist.
19.30 Dziennik TV i studio IX Zjazdu
20.15 Rolnicze rozmowy
20.25 „Przyjaciele” odc. 1 — „Krew” — serial TP
22.00 Dziennik i studio IX Zjazdu
22.30 „Piosenki z Trójki”

Sobota — 18.VII.

- 9.00 Kino telefilm
9.30 „Pamięć tamtych wojennych dni” — wojsk. film dok.
10.15 Tańczą soliści Teatru Opery i Baletu im. Kirowa
11.00 Siedem anten
12.15 Studio Zjazdowe
12.45 Gwiazdobiór: Franciszek Trzeciak
13.30 Klub Sześciu Kontynentów
14.30 „Włzy krwi” — film fab. ZSRR
16.00 Dziennik
16.30 Studio Zjazdowe
17.00 Pamiętnik z kulis sceny: Ryszarda Hanin
18.00 „Spojrzenie na świat” — progr. poet.-muz.
18.50 Dobranoc

ED NUMER 134
STRONA 4-5

Łatwo zatruć studnię...

Pisaliśmy niedawno o tym jak sąsiedzi z województwa częstochowskiego radzą sobie z oczyszczaniem ścieków. Ale nie tylko w tej dziedzinie mają oni dobre doświadczenia. Także drugi element tej samej sprawy — zaopatrzenie w wodę rozwiązuje się w okolicach Częstochowy w sposób bardzo interesujący. Do takiego rozwiązania zmusiły warunki naturalne. W terenach jurajskich często brak wody na głębokości dostępnej dla zwykłych studni, a w dodatku istniejące od dawna a rozwijane w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych kopalnie rudy żelaza doprowadziły do osuszenia dużych obszarów.

Są oczywiście w wielu miastach lokalne wodociągi, są wodociągi wiejskie, ale rozwiązaniem nietypowym jest tzw. Centralny Wodociąg Częstochowskiego Okręgu Przemysłowego, który siecią rurociągów długości 1061 km dostarcza wodę mieszkańcom Częstochowy oraz około 60 okolicznych miejscowości na obszarze tysiąca kilometrów kwadratowych. Pięć dużych ujęć wody w końcowych odcinkach magistrali wspomagają odwierły lokalne. Zbiorniki wyrównawcze magazynujące wodę na okresy szczytowego zapotrzebowania mieszczą zasoby

by równe jednej czwartej zużycia w ciągu doby.

Tu znowu sprawa nietypowa: wszyscy korzystający z wodociągów mieszkańcy regionu piją tylko wodę pochodzącą ze studni głębinowych — w założeniu wodę zdrową i smaczną. I tu zaczyna się problem. Bo znaczna część województwa, tereny gęsto zaludnione i uprzemysłowione to jednocześnie obszar wodonośny. Stąd zasilane są wody podziemne. Teren zbudowany jest ze skał wapiennych, na ogół brak nieprzepuszczalnego pokrycia innymi osadami, więc łatwo by to co wyleje się na powierzchnię trafiło później do ujęć wodociagowych.

Ustawa o ochronie środowiska mówi ogólnie, że należy chronić tereny wodonośne. Tereny wodonośne to jednak co najmniej jedna trzecia całego województwa. Zwraca się więc szczególną uwagę na lokalizację wysypisk, oczyszczalni itp., ale w praktyce trudno wyegzekwować nawet przestrzeganie przepisów dotyczących stref ochronnych ujęć wodnych. W strefie takiej znajdują się np. dwie fermy hodowlane. Nawet jeśli instalacje i zbiorniki na gnojowicę są szczelne, to wystarczą ograniczenia limitu paliwa by gnojowicę zamiast wywieźć gdzieś daleko wylewano obficie na najbliższe pola.

Na obszarach zasilających wody podziemne znajdują się jednak nie tylko fermy, ale także... Huta im. Bieruta.

W 1962 r. w jednej ze studni ujęcia sąsiadującego z hutą pojawiły się fenole. Zawartość tego trującego związku powstającego m.in. przy produkcji koksu była tak duża, że studnię trzeba było wyłączyć z eksploatacji. Jednocześnie, by ograniczyć rozprzestrzenianie się trucizny w całej warstwie wodonośnej i utrzymać jej lokalny zasięg wodę wiało pompowano. I tak jest aż do dziś! Już prawie 20 lat pompuje się wodę ze studni i odprowadza do rzeki a zanieczyszczenia są wciąż obecne.

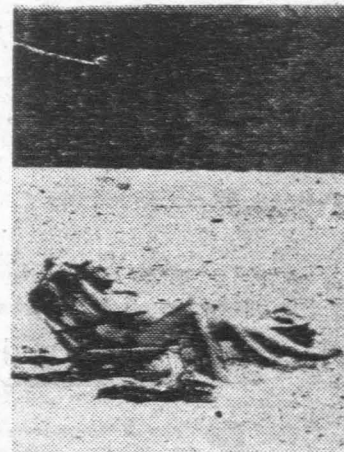
Nie był to jedyny przypadek zanieczyszczenia ujęć. W początkach lat 60. w wielu studniach stwierdzono różne zanieczyszczenia chemiczne m.in. cyjanki. I tutaj, choć w hucie

wprowadzono drobiazgowy zabezpieczenia już przed laty, pewną poprawę zanotowano dopiero w 1980 roku. Miesza się więc wodę z różnych ujęć, ozonuje, by uzyskać odpowiednią jakość. Można tak postępować, bo większość studni daje jeszcze wodę całkowicie czystą. Oby jak najdłużej, ale i tu pojawiają się sygnały niekorzystnych zmian, w wodzie znajduje się azotany i związki amonowe pochodzące zwłaszcza z nawozów sztucznych.

Ochrona terenów wodonośnych jest sprawą wielkiej wagi. — Gdyby cała zlewnia została skażona, Częstochowa nie miałaby co pić. — mówi inż. Krystyna Masłoń, kierownik Centralnego Laboratorium Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Częstochowie. Te nauki warto zapamiętać, bowiem już niedługo budowanie wodociągów dla terenów całego Białego Zagłębia stanie się koniecznością.

Częstochowski centralny wodociąg wyprzedził koncepcję oddania całej gospodarki wodnej w ręce jednego gospodarza. Nieścisły, wciąż nie doczekała się ona realizacji i funkcjonowanie wodociągu jest właściwie... niezgodną z przepisami. Bo według przepisów zaopatrzenie w wodę miast to zadanie Ministerstwa Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska zawiadującego gospodarką komunalną, a za zaopatrzenie wsi w wodę odpowiada Ministerstwo Rolnictwa. Poza to idzie tak daleko, że nawet zasoby wód podziemnych każdy wieś oddzielną. W rezultacie resort rolnictwa ma w woj. częstochowskim „swoje” zasoby, a gospodarka komunalna „swoje”. Mielimy nadzieję, że planowane zmiany w zarządzaniu gospodarką narodową stworzą i tu system bardziej logiczny.

JULIUSZ JAN BRAUN

Na zdjęciu: nieleżni odważni na sopeckiej plaży

„Oleśnica” wycofana z eksploatacji

Flota PLO liczy obecnie 160 statków o łącznej nośności 1151 tys. ton. Ostatnio z rejestru statków PLO skreślono ms. „Oleśnicę”, zbudowaną w Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego w 1959 roku. Drobnicowiec został sprzedany „na pniu” w Pireusie podczas powrotnego rejsu z Afryki wschodniej, 20 pustych kontenerów z tego statku zabrała na pokład inna jednostka gdyńskiego armatora Kniowego.

Ms. „Oleśnica” — po „Krynicy” i „Legnicy” — jest już trzecim statkiem typu B-55 wycofanym z eksploatacji w PLO. Gdyński armator żeglugi liniowej zatrudnia jeszcze 8 statków tego typu. Jednostki te eksploatowane są na liniach afrykańskich i śródziemnomorskich. (as)

14-19 lipca 1981 r.

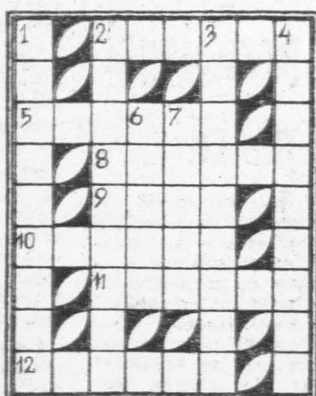
- 19.00 Telewizja Młodych
19.30 Dziennik TV i Studio IX Zjazdu
20.45 „Przedśmak królowania” — odc. 1 filmu TV Franc. z serii „Maria Antonina”
22.25 Dziennik i Studio IX Zjazdu
23.10-1.10 Kino Noce: „Młodość między kropkami deszczu” — film fab. CSRS

Niedziela — 19.VII.

- 7.20 Alarm przeciwpożarowy trwa
7.30 Nowoczesność w domu i zagrodzie
8.00 Tydzień — progr. Red. Roln.
9.00 Telewizjada
9.30 Kino Teleranka: „Csutak przed mikrofonem” — odc. 2 filmu węg.
10.30 Antena — przeł. progr. tyg.
11.00 Świat wokół nas: „W poszukiwaniu wielkiej wydry” — Dziennik
12.45 Bella — progr. muz.
13.15 Zniwa 81 — progr. Red. Roln.
13.45 Z kamerą wśród zwierząt: „Para, rodzina, stado”
14.15 „W szwedzkim cyrku” — progr. różn.
15.15 Losowanie Dużego Lotka
15.30 „Eksperyment na zamku” — film fab. NRD
18.00 Teatr TV: Jan Rybowski: „Najpiękniejsze opowiadania świata”
18.30 Reportaż
19.00 Wieczorynka
19.30 Dziennik TV
20.00 „Czarny Tulipan” — franc. film fab.
21.45 Sportowa niedziela
22.15 Piękne głosy: Ryszard Karczykowski

Na dobranoc

Krzyżówka nr 134

POZIOMO: 2. metal koloru szaroróżowego, bardzo twardy i kruchy, 5. miasto w Indiach (stan Gudżarat), 8. rwetes ma tyle z nim wspólnego co świnia z wianem, 9. podgatunek bydła domowego, hodowany w Azji, 10. imię autora książki dla młodzieży „Szatan z 7 klasy”, 11. akt prawny wydany przez Sejm, 12. osoba zobowiązana do zapła-

cenia sumy określonej w wekslu trasowanym (tracie).

PIONOWO: 1. właściciel fabryki; przemysłowiec, 2. wytknięty kierunek, plan drogi, 3. osoba składająca powinszowania, gratulacje, 4. zool. zwierzęta żywiące się martwymi ciałami innych zwierząt; trupojad, 6. Jesse — zmarły niedawno, legendarny lekkoatleta amerykański, bohater olimpiady berlińskiej, 7. lewa strona rachunku w buchalterii; rubryka wien.

Rozwiązania przysyłać należy pod adresem redakcji „ED” wyłącznie na kartach pocztowych w terminie siedmiu dni od daty niniejszego numeru. Pamiętaj! Prawidłowe odpowiedzi rozstrzyga się dwie nagrody książkowe. Karty pocztowe bez kuponu będą wyłączone z losowania.

„ECHO DNIA”
Kupon nr 134

Rozwiązanie krzyżówki nr 119

POZIOMO: styropian, Święcący, Priam, awizo, sklep, alasz, Kolobrzeg, Bonaparte.

PIONOWO: towar, rzęsa, płaz, auto, Pisz, mapa, kosz, larwa, szept, polo, pola.

Urlopie

Sopot — od lato (w lipie) niejszy letni kurort w kraju, dzisiaj sw. dom. Plaże jakby bez por. nie kapie się w latach molo nieleżni dei kom. Tylko pojedynczy wyży. opalają się u pokłóre. Tak! stam rzeczy, tury. na konsekwencj. wic. ekologicznej jazzone wody niemal do spo. Gdąskiej, a co. wydane przez nistracyjne zak. uprawiania sport. Nie lepiej jest. polach namiotow. Helskiej — tu. wa niewielu w dychan. chociaż woda je. dziej czysta.

O wiele lepiej. brzeży środkowy. skim, żadnych. w dzie. ziołoch. ócen w. czysta, można w. pać się w mo. ja.

Na ulicy Peckler J. (Nse) w Berlinie. Jeszcze planin K. świadczenie nien z d. twa w tym młynie. rzeń, które w. woju zapisały. CASAN. głoskami. Znaczkator. lina, dr Winfr. podobal sobie. są z ulicą Po. ona dłuższa i. Szprewy. Od. wala się ulica. Walem, a od. czarskiego i. i. Rynkiem. ulicy, przylegaj. Rathausstrasse. „kolo Kościola. Dopiero po 168. dom pocety po. wtedy ulica otr. nazwę —. Dwa n. jej historii n. meldunkowych. dzy o postaci. służbe. nie w Berlinie. pry. kie sąsiedztwo. go zamku. pal. dowalo, że. zamieszkiwali. dworscy oraz. merem 4 np. r. ski radea dwor.

Przed kampanią zniwną

Związkowcy z pomocą rolnikom

Redakcja nasza otrzymała list sekretariatu Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w Kielcach skierowany do wszystkich pracujących w rolnictwie członków NSZZ Pracowników Rolnictwa. Czytamy w nim m.in.:

Nie tak dawno zakończyliśmy intensywnie wiosenne prace polowe, które wykonane zostały dzięki Waszemu pełnemu zaangażowaniu, za co wyrażamy serdeczne podziękowanie. Wysokiej ocenie Waszego wkładu pracy w tym okresie daliśmy także wyraz w podwyższeniu wynagrodzenia łącznie ze świadczeniami pracowników PGR, TGR i SKR. W sprawie regulacji płac pozostałych grup pracowniczych, zwłaszcza RSP, prowadzone są rozmowy. Obecnie wkraczamy w decydujący końcowy etap prac agrotechnicznych przypadających na rok bieżący. Dotyczy to głównie zbioru siana i zbóż, siewu ozimin, zbiorów okopowych, owoców i warzyw. Od jakości wykonania przez nas wszystkich tych prac i od tego, ile wspólnie zbierzemy, zależy będzie zaopatrzenie rynku i likwidacja kolejek w sklepach w 1982 roku (...).

W tym wyjątkowo ważnym dla zaopatrzenia rynku okresie prac rolniczych zwracamy się w imię nowych treści sojuszu rolniczo-chłopskiego do wszystkich związkowców pracujących na rzecz rolnictwa o pełne materialne wsparcie naszych członków w maszynach i częściach zamiennych, środkach higieny osobistej, opału, energii, napoje chłodzące, nawozy itd., a nadto, jeżeli aura okaże się niepropychnięcia rolnictwu, udzielenie bezpośredniej pomocy fizycznej przy sprężeniu płonów. Idzie o to, żeby powiedzieć „wszyscy pomagamy rolnictwu” stało się rzeczywistością, a nie tylko sloganowym hasłem.

Zwracając się o pełną mobilizację sił i środków przez pracowników rolnictwa w bieżącym „szczyście” prac polowych, mamy również na uwadze zachowanie przez nich pełnej ostrożności w zakresie bezpieczeństwa pracy. Ochrona najwyższego ludzkiego dobra, jakim jest życie i zdrowie, winna leżeć przede wszystkim w interesie samych pracujących, a nie tylko administracji (...).

Stwierdzamy, że już najwyższy czas, aby decydujący o pracy w rolnictwie wprowadzili w okresie zniw dwumianową organizację pracy, zwłaszcza na kombajnach i sнопowiazalkach. Pozwoli to na optymalne wykorzystanie deficytowych maszyn (18-20 godzin na dobę), przy jednoczesnym zmniejszeniu nadmiernego wysiłku fizycznego ludzi, co wyeliminuje następstwa

wypadków przy pracy z tego powodu.

Niezależnie od bezpiecznych warunków pracy i prawidłowej jej organizacji na wydajność pracy w tym okresie kapitalny wpływ będzie mieć dostarczenie ludziom odpowiedniej ilości napojów i posiłków regeneracyjnych-wzmacniających.

W rolnictwie sieje się i zbiera raz w roku. Ta zależność powoduje dwa okresy „spietrzonych prac”. Pierwszy mamy już za sobą. Natomiast drugi, do którego realizacji przystąpiono, wymaga więcej osobistego wytrwania. Nagrodą w zamian za to będzie uznanie społeczne, osobista satysfakcja z dobrze spełnionej misji zawodowej i lepsza egzystencja nas wszystkich.

Na ekranach

W bieżącym tygodniu na ekranach głównych kin Kiele i Radomia obejrzymy kilka nowych, nie zapowiadanych jeszcze przez nas filmów.

„ZBOŻE, ZŁOTO, NAGAN” — barwny, panoramiczny film przygodowy produkcji radzieckiej. Akcja rozgrywa się w czasie wojny domowej po Rewolucji Październikowej. Czwórka bohaterów ma za zadanie przebiec do Moskwy kilka worków pszenicy i trzy sztabki złota. Ich podróż obfituje w wiele niespodziewanych zdarzeń, pojedynków i pościgów. Reżyserował Samwel Gasparow, w rolach głównych — Władimir Borisow, Olga Gasparowa, Jurij Grigoriew i inni. („Moskwa”).

„MOJA ANFISA” — barwny, panoramiczny melodramat produkcji radzieckiej. Bohaterką jest osiemnastoletnia robotnica zakochana w studencie z „dobrej rodziny”, która uważa ich związek za megalomanię. Problemy młodych ludzi wkraczających w dojrzałe, osobiste i zawodowe życie. Reżyserował Ednard Gawrilow, w rolach głównych — Marina Lewkowa, Leonid Kajorow, Nina Mienszykowa i inni. („Moskwa”).

„SZALEŃSTWO I METODA” — barwny dramat polityczny produkcji kubańsko-meksykańsko-francuskiej. Jest to ekranizacja słynnej powieści Alejo Carpentiera. Akcja rozgrywa

FAKTY MNIEJ ZNANE

Do mniej znanych należą informacje o tym, że w 1842 r. w winiarni przy ul. Pocztowej w „Starej Poczcie” zbierali się grupy piosenkarzy berlińskich, dyskutujących nad problemami polityki i filozofii, nad metodami walki z feudalną reakcją. Między nimi byli przedstawiciele lew. młodych heglistów, skupiający się wokół Maxa Stirnera, Karla Friedricha Keppena, których wizała długoletnia przyjaźń z Marksem. W winiarni bywali Bruno Bauer i Edgar Bauer, którzy zrzeszyli się później w związku „wolnych”.

Z listu Fryderyka Engelsa z 1889 r. wynika, że zbierali się oni bądź w kawiarni Stehley'e-go, w bawarskich piwiarniach Friedrichstadt czy właśnie w winiarni przy ul. Pocztowej. Dr Loeschburg podkreśla, że wiele nazwisk, które składają się na barwny obraz tej ulicy, uzupełniają jeszcze Georg Hermann, autor licznych powieści o Berlinie. Akcje swego „Różanego Emila” umieścił właśnie przy ul. Pocztowej, gdzie wówczas koncentrowało się życie miasta.

JERZY TOMASZEWSKI

• W dolinie rzeki Białej, między dopływami Hagi i Juźnyj Użon rozciąga się na 50 tys. hektarów baszkiński park narodowy. Jego filią jest nadbielski rezerwat pszczelarski, obejmujący 22 tys. ha urozczyszczonej puszczy. Jest to jedyny w ZSRR, a także na świecie, rezerwat przyrodniczy, utworzony specjalnie w celu ochrony oraz badania dzikich pszczoł bartniczych.

• W samą „10” trafił francuski historyk i dziennikarz D. Frey drobiazgowo opisując w wydanej w br. encyklopedii miasteczko Chateau-Chinon, którego wieloletnim merem był obecny dwudziesty pierwszy prezydent republiki, F. Mitterrand. O nim Francuzi dowiedzą się znacznie więcej w drugim, już zapowiadającym wydaniu „Quidu” — bestsellera.

• Gdy angielski młodzieniec, mieszkający w dzielnicy dość odległej od śródmieścia, udaje się ze swoją dziewczyną do kina na Leicester Square płaci za metro około 1,5 funta w jedną stronę na osobę, czyli razem trzy funty. Bilety do kina kosztują go ponad 6 funtów, a zatem przejazd metrem i kino kosztuje go 12 funtów. Za tę sumę można kupić w Londynie 2 małe kalkulatory elektroniczne lub... dzinsy i koszulę.

Joyce Harrington

Znawca ludzi

Z teki Alfreda

Hitchcocka

12

Przy tym było to takie proste. Podaliśmy się za parę reporterów i namówiliśmy do prywatnego pokazu gwiazdora, owego zabijakę, który ku zadowoleniu tłuszczy na trybunach w tak zwanych wrotkowych derbach innych młodych ludzi przekształca w inwalidów. Na pustym, opuszczonym parkingu obok skały wiszącej nad Oceanem Spokojnym.

Janet była nadzwyczaj zadowolona naszą owocną podróżą do Kalfornii. Jednak mamy jeszcze wiele roboty. Nasze zadanie jest monumentalne. Właśnie pracujemy nad planem, jak zatruć pastę do zębów pewnego szczerzącego zęby piosenkarza przebojów rockowych.

Wczoraj na Madison Avenue miał miejsce śmiertelny wypadek: pewien mężczyzna w ubraniu w jaskrawą kratę wypadł z autobusu linii 17.

Marcus ubóstwia Janet. Bawi się w nią w zabawę „pies nie żyje”...

KONIEC

Tłum.: JAN NOGAJ

1

Wolf R. Ludwig

Kajdanki dla nieboszczyka

Ethel Almond z niedowierzaniem patrzyła w lusterko swego sportowego wozu. Choć jechała z maksymalną szybkością, czarny „lincoln” za nią zamierzał ją wyprzedzić. Ethel zacisnęła usta i niemal kurczowo już trzymała kierownicę.

— Phil — wydusiła drżącym głosem. — Phil, ten kierowca chyba zwariował.

Phil Manning obrócił głowę i spojrzał do tyłu. „Lincoln” zbliżał się w oczach, teraz byli na tej samej wysokości.

Ethel skierowała „mustanga” tak blisko, jak tylko można, do skraj drogi i zmniejszyła szybkość. Krzuciła wzrokiem w lewo.

2

Ale „lincoln” już ją wyprzedzał. Nagle jaskrawo zaświeciły światła hamowania. Ciężki wóz poszedł w poślizg, zarzuciło go na skraj szosy, odrzuciło z powrotem na środek szosy, wreszcie stanął w kłębach kurzu.

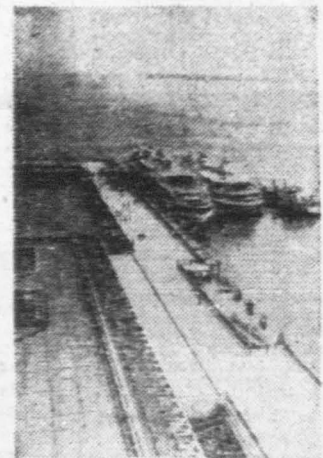
— Ethel! Zahamuj! Hamuj! — krzyczał Phil Manning. Jego twarz zrobiła się szara. Ogarnięty paniką zastąpił twarz rękami.

Ethel wcisnęła nogę w pedał hamulca, a jednak jej „mustang” pędził w szaleńczym tempie na czarnego „lincolna”. Zderzenie wydawało się nieuniknione... Ethel przymknęła oczy i wstrzymała oddech.

A potem nagle zapanowała cisza, niemal niesamowita cisza. Żadnego zderzenia, żadnego zgrzytu łamanych blach. „Munstang” stał w miejscu.

Gdy Ethel ponownie otworzyła oczy, kilku zamaskowanych mężczyzn doskakiwało do wozu. Jeden z nich gwałtownie otworzył drzwi „mustanga” i podesunął jej pod oczy pistolet.

(Ciąg dalszy w następnym numerze)

Nowy port rzeczny w Wolgogradzie.

CAF — TASS

Asanowa mieszkał w Berlinie?

Dziśtem gościem Piekora Jehannu w Berlinie domu...
...z dwódm...
...pisał...
...Znawca...
...sobie...
...Poczt...
...Od...
...to i k...
...zleg...
...trasse...
...osiola...
...po 1885

Loeschburg...
...tego uwod...
...Poczt...
...Dwa mieszk...
...hotelu „Pod...
...wiadomo, że...
...służbę prus...
...do prywatne...
...dyktwo...
...to pałacu, a...
...Ale czego...
...Berlinie, do...
...np. re...
...dwor...

chima Spaldinga, proboszcza kościoła św. Michała, filozofa i pisarza w jednej osobie. Wprawdzie Goethe, mimo próśb przyjaciół, nigdy nie wrócił do Berlina, jednakże zawsze z zainteresowaniem śledził nowinki z tego miasta. Jego opinia o berlińczykach często była i jest cytowana: „tutejszy ludź jest zadufany w sobie, ma poczucie humoru i samejronii — i nie gardzi tymi darami”.

W 1778 roku dyktans pocztowy przywiózł na ulicę Pocztową Johanna Wolfganga Goethego, z powodu — jak wspomina w swych dziennikach — „kazań Spaldinga”. Warto tę wizję odnotować, choć trwała ona tylko pięć dni. Osiół jej celem było poznanie słynnego Johanna Jea-

uchwała XII plenum KC PZPR w sprawie przyjęcia do wiadomości sprawozdania wniosków komisji powołanej przez X plenum KC

ET CENTRALNY PZPR przyjmuje do akceptu-
wiadomości sprawozdanie przedłożone przez ko-
powołaną na X plenum KC dla oceny dotych-
o przebiegu i przyspieszenia prac w kwestii od-
alności osobistej członków PZPR, pełniących funk-
wnicze i przedłożenia w tej sprawie odpowiednich
Komitetowi Centralnemu.

ET Centralny przyjmuje ustalenia komisji wska-
z w toku jej prac znalazły potwierdzenie oceny
źródeł i przyczyn zaistniałego w Polsce kryzysu
w „Założeniach programowych na IX Nadzw-
nad PZPR” oraz że nie zostały zakwestionowane
personalne podjęte przez IV, VI i VII plena KC

przyczyn i mechanizmów, które doprowadziły do
komisja poszerzyła i rozwinęła, stwierdzając i do-
wcając:

systemu decyzyjnego i jego funkcjonowania,
konsekwencji w działaniu Biura Politycznego
i oraz kontroli podjętych decyzji,

ona i mało skuteczną analizę przez Biuro Polity-
cznych, strategicznych działań oraz ich skut-
niwnoszenie ich pod obrady KC.

niawanie przez Biuro Polityczne i rząd narastają-
biegiem lat sprzeczności społecznych, ideowych
cznych,

anie życiem ideowo-politycznym wewnątrz partii
odgórne narzucanie tematyki zebrań, narad i po-
plenarnych, a także przy pomocy listów i apeli,

alizowanie, a w końcu zaniechanie stosowania
tucyjnej zasady konsultacji społecznej przed pod-
ważnych decyzji,

ozanie roli KSR w zakładach pracy i innych
samorządowych,

ację w b. kierownictwie partii i rządu postaw
nastawczych, kierowanie się przez większość to-
szy pełniących funkcje kierownicze zasadą fał-
pojętej lojalności wobec b. I sekretarza KC

emiera,

gowanie na nurt partyjnej i społecznej krytyki
VIII Zjazdem i na samym zjeździe,

ciąganie rzeczowych wniosków dla praktyki
onowania partii, a zwłaszcza jej kierownictwa,
snych ocen dokonanych na VIII plenum KC w
1971 r.

ET Centralny PZPR przyjmuje wnioski zapropono-
zez komisję:

I. W sprawach ogólnych zasad

działalność o charakterze politycznym ponosi się
działalność polityczną.

przestępstwa pospolite musi być poniesiona odpo-
ność karna, bez względu na zajmowane stanowi-

szczególnie szkodliwe w skutkach decyzje, podej-
przez funkcjonariuszy zajmujących kierownicze
ta w państwie, po udowodnieniu im przestępstwa,
osować przepisy prawa karnego.

II. W sprawach poszczególnych osób

z b. kierownictwa partii i rządu

nie od sankcji nałożonych przez IV, VI i VII
C, a w odniesieniu do niektórych towarzyszy
zez CKKP, Komitet Centralny postanawia:

rować sprawę tow. Edwarda Gierka do Centralnej
Kontroli Partyjnej dla rozpatrzenia jego dalszej
ności do PZPR.

apić do prokuratora generalnego, aby zgodnie z
liami prawa:

odował przywrócenie własności skarbu państwa
mości użytkowanej przez St. i E. Gierków, położo-
atowcach.

rowadził postępowanie wyjaśniające w sprawie
lenia wszystkich kosztów budowy domu mieszkal-
Ustroniu Śląskim, stanowiącego własność rodziny

rować sprawę tow. tow. Edwarda Babiucha, Je-
kaszewicza, Tadeusza Pyki, Jana Szydliaka, Zdzi-
ndarowskiego do CKKP w celu rozpatrzenia ich
rzynalności do PZPR.

apić do prokuratora generalnego o podjęcie po-
ia wyjaśniającego wobec byłego premiera — Pio-
zewicza w celu ustalenia, czy nie popełnił prze-
z art. 246 kodeksu karnego przez przekroczenie
uprawnień bądź niedopełnienie obowiązków.

ie postępowania wyjaśniającego należy również
wentualną odpowiedzialność innych b. członków
ctwa rządu.

wiązać Biuro Polityczne, aby — jako wniosko-
zwróciło się do Rady Państwa PRL o anulowa-
wał podjętych w latach 1971—1980 o nadaniu od-
państwowych osobom ponoszącym szczególną od-
alność moralną i polityczną za zaistniały kryzys:

łowi Gierkowi, Piotrowi Jaroszewiczowi, Edward-
babiuchowi, Zdzisławowi Grudniowi, Jerzemu Lu-
czowski, Tadeuszowi Pyce, Janowi Szydłakowi,
łowi Wrzaszczykowi, Zdzisławowi Zandarowski-

b. ministrom: Adamowi Glazurowi, Franciszkowi
i Włodzimierzowi Lejczakowi.

III. W sprawie ustanowienia instytucjonalnych gwarancji w statucie PZPR i przepisach regulujących funkcjonowanie państwa

1. Należy określić rolę i odpowiedzialność I sekretarza
KC, Biura Politycznego, Sekretariatu KC oraz zasady pod-
ległości tych ciał wobec Komitetu Centralnego.

2. Najważniejsze, „strategiczne problemy, zamierzenia
i decyzje Biura Politycznego powinny być obowiązkowo
przedstawiane pod obrady KC. Powinny on także doko-
nywać systematycznych ocen sytuacji społeczno-politycz-
nej, zwłaszcza w momentach konfliktowych zagrożeń.

3. Należy określić obowiązek zgłaszania przez członków
Biura Politycznego i Sekretariatu KC swojego stanowiska
wobec najistotniejszych problemów życia społeczno-gospo-
darczego i politycznego kraju. Członkowie Biura muszą
mieć równocześnie statutowe prawo i obowiązek odwoła-
nia się, w razie konieczności, do opinii plenum KC.

4. Należy wprowadzić i bezwzględnie przestrzegać za-
sadę kontroli wykonania podejmowanych uchwał i przed-
stawiania jej rezultatów na posiedzeniach instancji wy-
bieralnych; równie niezbędna jest kontrola nad działal-
nością aparatu partyjnego.

5. Biuro Polityczne musi składać Komitetowi Centralne-
mu okresowe, systematyczne sprawozdania ze swej dzia-
łalności. Protokoły z posiedzeń BP powinny zawierać mo-
tywy podejmowanych decyzji oraz ukazywać opinię i sta-
nowisko zajmowane w każdej sprawie przez jego człon-
ków.

6. Przywrócić należy autentyczne konsultacje jako me-
todę uzgadniania najważniejszych decyzji — w partii
i społeczeństwie.

7. IX Nadzwyczajny Zjazd powinien określić przewodnią
rolę PZPR w życiu społeczno-gospodarczym kraju, a
zwłaszcza funkcję strategiczno-koncepcyjną, inspiratorską
i kontrolną.

8. Dla prawidłowego funkcjonowania rządu konieczne
jest:

a) ustawowe określenie roli i kompetencji rządu PRL, w
tym premiera, wicepremierów i ministrów,

b) wprowadzenie zasady wyrażania przez Sejm PRL co
roku wotum zaufania dla rządu, w oparciu o ocenę wy-
konania jego zadań, przy uwzględnieniu opinii i uwag
NIK,

c) skonkretyzowanie zasady odpowiedzialności rządu i mi-
nistrów.

Przy rozwiązywaniu tego problemu należy wykorzystać
doświadczenia krajów socjalistycznych. Z inicjatywą w
tej sprawie powinien wystąpić IX Nadzwyczajny Zjazd
PZPR lub nowo wybrany Komitet Centralny.

Komitet Centralny uznaje, iż dalsza działalność kontrol-
na NIK i organów finansowych powinna być prowadzona
zgodnie z obowiązującymi przepisami. Nie zachodzi po-
trzeba utrzymywania nadal szczególnego trybu tych prac,
wprowadzonego w wyniku uchwał VI plenum KC.

Komitet Centralny zaleca udostępnienie sprawozdania
komisji powołanej na X plenum KC wszystkim delegatom
na IX Nadzwyczajny Zjazd PZPR.

Dokumentację prac komisji należy pozyskać w całości
do Centralnego Archiwum KC PZPR.

KOMITET CENTRALNY PZPR

Warszawa, 16 lipca 1981 r.

DOKONCZENIE ZE STR. 1

trzeba by już w lipcu zapewnić
fachową obsługę dla tych obiek-
tów, a z fachowcami — o czym
pisaliśmy kilka miesięcy temu
— w Końskich nie jest za dob-
rze. Mimo to postawa inwe-
stora nie wydaje się słuszną:
decyzja o odbiorze komplekso-
wym kilkunastu pawilonów i
obiektyw stworzy dodatkowe
trudności w urządzaniu wnętrz.
Przecież podobny szpital we
Włoszczowie, mógł być tylko
dłatego oddany do użytku w
trzy miesiące po oficjalnym
przejęciu kompleksowym, po-
niważ tamtejszy ZOZ sukces-
sywnie wprowadzał się do po-
jedynczo oddawanych budyn-
ków i zagospodarowywał je.

A jak są zaawansowane inne
obiekty? Najlepiej prezentują
się przychodnia zdrowia, gdzie
dobiegają końca roboty wykoń-
czeniowe. Poza salami opera-
cyjnymi (projektanci wprowa-
dzają tu jeszcze poprawki) —
prawie gotowy jest pawilon
specjalistyczny, nieźle też wy-
gląda budynek pomocy doraźnej,
ale w ostatnich tygodniach z
braku ludzi przerwano tu robo-
ty wewnętrzne.

Zgodnie z planem koniecz-
nie spóźnił się w całości zakoń-
czony i przekazany inwestoro-
wi do zagospodarowania do

końca grudnia br. Kierownik
budowy twierdzi, iż jest to ter-
min nierealny i trzeba otwarcie
powiedzieć, że budowlani nie
zejdą z placu wcześniej niż w
pierwszym półroczu przyszłego
roku. Zdecydowały o tym kło-
poty kadrowe i związane z tym
zaległości na niektórych obiek-
tach. Zamiast minimum 200 lu-
dzi — pracują tu 124 osoby.
Przed wszystkim brakuje mu-
rarzy, tynkarzy, glazurników itp.
Przyznajemy, że twierdzenia o

Gotowe obiekty — bez gospodarza

kadrowych niedostatkach tro-
chę dziwnie brzmią w kontek-
ście wypowiedzi przedstawicieli
kieleckiego zjednoczenia o
„przerostach” w zatrudnieniu i
konieczności redukcji załóg w
kombinatach budowlanych.
Głównie na skutek braku po-
trzebnej liczby specjalistów do
planu przerobu finansowego w
I półroczu br. wynoszącego po-
nad 20 mln zł zabrakło wykona-
nia robót wartości blisko 5
mln zł. Trzeba też dodać, że
szczególnie w I kwartale br.
były duże kłopoty z materiała-
mi takimi, jak cement, glazu-

Festiwalowe wieści

DOKONCZENIE ZE STR. 1

Wczoraj z uczestnikami obo-
zu spotkała się również znana
aktorka, reżyser — Lidia Zam-
kow.

MOJTYNKI

Na obozie folklorystycznym
w Jędrzejowie zainteresowanie
konsultantów wzbudza Kapela
Dziecięca „Mojtyнки” z Zakła-
du Rolnego w Mojtyni, w wo-
jewództwie olsztyńskim. Na
przykładzie tego zespołu Adam
Kowalewski, jego opiekun, udo-
wadnia, jak na pustyni kultu-
ralnej, jaką są niewątpliwie pe-
geerowskie wsie, można prosto
i bez kompleksów krzewić kul-
ture.

„Mojtyнки” — laureaci tego-
rocznych PGR-owskich i GS-
owskich przeglądów zespołów
amatorskich, są zespołem bar-
dzo młodym — powstały na
przełomie 1979/80 roku. Skupa-
ją 14-osobową grupę dzieci
pracowników PGR, w wieku
od 8 do 11 lat.

— Przyjmujemy — mówi A.
Kowalewski — wszystkie dzie-
ci, które tylko chcą grać i śpie-
wać. Wymagań, co do umiejęt-
ności nie stawiamy prawie żad-
nych, bo dla nas najistotniej-
sza jest chęć uczestnictwa. A-
by mogła odbyć się próba, cho-
dzą od domu do domu i tłum-
maczą rodzicom, że dziecko ma
prawo do zabawy. „Po co nam
kultura w pegeerze” — oto co
najczęściej słyszę. Przed wy-
jazdem na festiwal musiałem
straszyć matki, że jak nie po-
wołą dzieciom jechać do Kiele-
to zapłacą karę. No, i poskutko-
wało. Tu dzieci wiele zobaczą,
wiele się nauczą, a tam musia-
łyby ciężko pracować.

„Mojtyнки” podbijają widza
spontanicznością, szczerością wy-
powiedzi. Grają na bardzo pro-
stych instrumentach, niemal
przedszkolnych, śpiewają ma-
zurską gwara, prosto od serec.

HARCE RZE — SPOŁECZEŃSTWU

W minioną sobotę i niedzielę
uczestnicy festiwalu zorganizowa-
wali wiele ciekawych imprez
dla mieszkańców Kielecczyzny.
W kieleckim parku koncerto-
wały zespoły muzyczne, na
Wietrznym odbyło się ognisko, na
Bukówce — spotkanie z żołnie-
rzami. Centralny Zespół Arty-
styczny ZHP im. Wł. Skora-
czewskiego koncertował dla
mieszkańców Zagnańska. W
Czarnelesie, u mistrza Jana od-
była się manifestacja poetycka
zorganizowana przez obóz te-
atralny w Starachowicach.

ZAPRASZAMY...

Gość festiwalu, Lidia Zam-
kow wystąpi jutro w Kielcach
w Klubie „Merkury” o godz.
20 z monodramem zatytułowa-
nym „Interesy mojego syna” o-
partym na autentycznych tek-
stach historycznych z epoki
Juliusza Cezara i traktującym
o problemach władzy. (rem)

REDAKTOR DEPEZOWY:
Lech Kowalezyk

NUMER 134

STRONA 7

Cenny sukces W. Fibaka w Szwajcarii

Duży sukces odniósł Wojciech Fibak na rozgrywanych w Gstaad otwartych tenisowych mistrzostwach Szwajcarii. Wygrał on ten turniej pokonując w finale czarnoskórego reprezentanta Francji Noaha 6:1, 7:6. Warto dodać, że było to już piąte spotkanie obu tenisistów, dwa razy wygrał Noah, a trzy razy Fibak.

W półfinale Polak pokonał Heinza Guentharda (Szwajcarię) 7:6, 6:2, a Francuz Noah zwyciężył Kirmayera (Brazylia) 6:7, 6:4, 6:2. (j)

Finał drużynowy żużla bez Polaków

Nie powiodło się polskim żużlowcom w finale europejskich drużynowych mistrzostw świata na żużlu rozegranym w Leninogradzie. Do finału mistrzostw świata zakwalifikowały się drużyny RFN i ZSRR. Żużlowcy RFN zgromadzili 32 pkt. i wyprzedzili ZSRR — 27 pkt., CSRS — 21 pkt. i Polskę — 14 pkt.

Pech prześladował reprezentację Polski. Jak podkreślają komentatorzy, reprezentacja Polski była dobrze przygotowana do występu w finale, ale w 12 rozegranych wyścigach reprezentanci Polski mieli pięć upadków. Punkty dla Polski zdobyli Roman Jankowski — 6, Edward Janecz — 4, Zenon Plech — 3 i Jerzy Rembas 1 pkt.

Mecz dwóch potęg

Amerykanie lepsi wśród mężczyzn Zawodniczki radzieckie bez konkurencji

W Leningradzie został rozegrany mecz lekkoatletyczny dwóch potęg światowych w tej dyscyplinie Związek Radziecki i USA. Zgodnie z przewidywaniami w łącznej punktacji zwyciężyli lekkoatleci ZSRR 204:178. W konkurencji kobiet wygrały zawodniczki radzieckie 99:60, natomiast w konkurencji mężczyzn wygrał Amerykanin 117:105.

Poziom zawodów nie był wysoko, chociaż uzyskano kilka wartościowych rezultatów. Między innymi Wolkow zwyciężył w tymże rezultacie 470 cm, w biegu na 110 m ppł Foster (USA)

SPORT

Szermiercze Mistrzostwa Świata

Polscy szabliści na podium

Szpadziści ZSRR najlepsi

Polscy szermierze zdobyli drugi medal na tegorocznych mistrzostwach świata rozgrywanych w Clermont — Ferrand. Autorami tego cennego osiągnięcia byli polscy szabliści, którzy w drużynowym turnieju uplasowali się na trzecim miejscu. Polacy w ćwierćfinale pokonali Francuzów 9:5, a następnie spotkali się z Węgrami w pojedynku o wejście do finału. Niestety w tym spotkaniu polscy szabliści walczyli wyjątkowo słabo i ulegli Węgrom 5:9. Warto dodać, że najstarszym zawodnikiem w naszym zespole był mistrz świata Dariusz Wódka, który wygrał tylko jeden pojedynek.

Po porażce z Węgrami Polacy spotkali się w walce o brązowy medal z Bułgarami, którzy niespodziewanie wygrali w ćwierćfinale z Włochami. Pojedynek polsko-bułgarski zakończył się remisem 3:3, ale Polacy byli lepsi większą liczbą trafień i im przypadł medal brązowy. W walce o złoto spotkali się szabliści Związku Radzieckiego i Węgier. Lepsi okazali się Węgrzy, którzy wygrali to spotkanie 9:6.

Ostatnią konkurencją mistrzostw był turniej drużynowy w szpadzie, w którym nie startowała nasza drużyna. Złoty medal w tej konkurencji zdobyli szpadziści Związku Radzieckiego, srebrny Szwajcarzy, a brązowy Węgrzy.

Oceniając tegoroczny udział naszych szermierzy w mistrzostwach świata, należy go uznać za udany, chociaż zdobyliśmy tylko dwa medale. Dobrze wypadliśmy we wszystkich turniejach indywidualnych. Wprawdzie do finałów weszli tylko dwaj szabliści Wódka i Bierkowski, ale reprezentantom pozostałych broni niewiele brakowało, aby też awansować do grona ośmiu najlepszych. Gorzej niż się spodziewano wypadliśmy w turniejach drużynowych, oczywiście poza szablą. Duży zawód sprawili floreciści, którzy w walce o miejsce w półfinale przegrali niespodziewanie z nie najsilniejszym zespołem RFN. Mimo kilku potknięć należy stwierdzić, że nadal zajmujemy wysoką lokatę wśród czołowych drużyn świata. (j)

Lekkoatletyczne wieloboje

Polska awansowała do finału

Polscy lekkoatleci startowali w Brukseli w półfinałach lekkoatletycznego Pucharu Europy w 10-boju. Polacy zajęli drugie miejsce zdobywając 23601 pkt., za reprezentacją RFN, która uzyskała 24004 pkt. Obie te drużyny awansowały do finału pucharu.

Indywidualnie zwyciężył nasz reprezentant Dariusz Ludwig, który ustanowił nowy rekord Polski bardzo dobrym rezultatem 8222 pkt. Poprzedni rekord należał do Ryszarda Skowronka, ustanowiony został w 1974 roku i wynosił 8207 pkt. Warto zaznaczyć, że Polak uzyskał najlepszy rezultat, ze wszystkich półfinałistów rozgrywanych w Europie.

Obok Polski i RFN w finałach w lekkoatletycznych wielobojach, które rozegrane zostaną w dniach 29—30 sierpnia w Birmingham wystąpią reprezentacje: NRD 24317 pkt., ZSRR 23997 pkt., Szwajcarii 23550 pkt. i Bułgarii 23144 pkt.

W finale 7-boju kobiet zajął się następujące drużyny:

Tour de Pologne

Jan Brzeźny zwyciężył w tegorocznym wyścigu

W Zielonej Górze zakończył się tegoroczny 38 międzynarodowy wyścig kolarski Wyścig Dookoła Polski. Przedostatni etap prowadził z Głogowa do Zielonej Góry i miał 148 km długości. Najszybszy na tym etapie okazał się Lech Piasecki (Polska Młodzieżowa) przed Straubelem (NRD) i Radosławem Seretinem (Ziemia Łódzka).

Ostatnim etapem była jazda indywidualna na czas na dystansie 29 km. Wygrał go młody za-

wodnik z Poznania Roman Jaskółka. Poza nim w tym wyścigu zwyciężył w klasyfikacji generalnej Jan Brzeźny.

Zwycięzcą całego wyścigu Brzeźny w czasie 28.52.57 przed Jaskółką i Sławomirem Dalszym. Dalsze miejsca zajęli: Tadeusz Krasiński, Grochowski i Janowski. W klasyfikacji zwyciężyła Polska i NRD. W najaktywniejszym wyścigu zwyciężył Grochowski i Janowski. W klasyfikacji najlepszym usz Krasiński (NRD) i Stanisławski.

Pechowa porażka Granatu Skarżysko

Nie udało się piłkarzom Granatu Skarżysko awansować do III ligi. Po remisie na własnym boisku, w rewanżu w Przemyślu uzyskali po dogrywce z tamtejszym zespołem Polną również wynik remisowy. W tej sytuacji sędzia zarządził strzelanie rzutów karnych. Więcej szczęścia mieli piłkarze Polnej i oni wygrali ten pojedynek strzelecki 4:3. Tak więc marzenia o awansie do klasy wyższej trzeba odłożyć aż do przyszłego roku. A szkoda. (j)

Lekkoatletyczne wieloboje

Polska awansowała do finału

NRD 18645 pkt., RFN 18240 pkt., Związek Radziecki 17973 pkt., Wielkiej Brytanii 17511 pkt., Węgier 17365 pkt. i Bułgarii 16842 pkt. (j)

Turniej waterpolo w Ostrowcu

W Ostrowcu odbył się ostatni turniej w piłce wodnej juniorów o mistrzostwo Polski. Startowały zespoły Stilonu Gorzów, Arkonii Szczecin, Polonii Bytom i KSZO Ostrowiec. Ostrowieccy zawodnicy przegrali dwa spotkania ze Stilonem 10:13 i Polonią 5:3, a zremisowali z Arkonią 5:5. W pozostałych spotkaniach padły następujące rozstrzygnięcia: Stilon — Arka 6:9, Polonia — Arkonia 6:6, Polonia — Stilon 6:16. Tytuł mistrzowski wywalczyli waterpoliści Stilonu, przed Polonią, Arkonią i KSZO. (j)

● Z kraju i ze świata ● Z kraju i ze świata ●

Kolarskie mistrzostwa świata juniorów

W Lipsku (NRD) zakończyły się kolarskie mistrzostwa świata juniorów. Ostatnią konkurencją był szosowy wyścig indywidualny na trasie długości 126 km. Mistrzem świata został 17-letni Szwajcar Schumacher. Polacy nie odegrali w tym wyścigu większej roli, zajmując dalekie pozycje.

Mecz juniorów Polska — RFN

W Łodzi odbył się mecz lekkoatletyczny juniorów i juniorek Polska — RFN. W spotkaniu chłopaków uzyskało wynik remisowy 111:111, natomiast nasze juniorki przegrały wysoko 54:90.

Juniorzy Zawiszy mistrzami Polski

W Grudziądzu odbył się finałowy pojedynek o mistrzostwo Polski juniorów w piłce

nożnej. Spotkały się drużyny Zawiszy Bydgoszcz i Odry Opole. Wygrał juniorzy Zawiszy 2:1 (2:0). W meczu o trzecie miejsce wygrał ŁKS Łódź po dogrywce z Legią Warszawa 3:2.

Polskie koszykarki trzecie

W Haskowie (Bułgaria) w międzynarodowym turnieju koszykówki kobiet, Polki zajęły trzecie miejsce. W finałowych pojedynkach Polki przegrały ze Związkiem Radzieckim 65:97 i Węgierkami 60:68.

Mirosław Rychcik brązowym medalistą żeglarskich MŚ

W zakończonych w RFN mistrzostwach świata w klasie „finn” polski żeglarz Mirosław Rychcik zdobył brązowy medal. Mistrzem świata został Gerz (RFN), a wicemistrzem Hjortnaes (Dania). Drugi Polak Henryk Błaszka zajął siódme miejsce.

W. Marszałek wicemistrzem Europy

W motorowodnych mistrzostwach Europy rozegranych we Francji, Polak Waldemar Marszałek zdobył tytuł wicemistrza Europy w klasie OA 250 ccm. Mistrzem został zawodnik szwedzki Ahlberg.

Tour de France

18 etap Tour de France długości 179,5 km wygrał Francuz Alban przed Nilssonem (Szwecja). Nadal prowadzi Hinault (Francja), który ma nad następnym zawodnikiem Australijczykiem Andersonem 7,39 min. przewagi.

Rajd „Skody”

W międzynarodowym rajdzie samochodowym „Skody” zaliczanym do mistrzostw Europy, Polska zalogowała Błażej Krupa i Piotr Mystkowski zajęli trzecie miejsce w klasyfikacji generalnej. (j)

Komunikat

Totalizatora Sportowego

PP Totalizator Sportowy zawiadamia, że w zakładach z dn. 8.VII. 61 r. stwierdzono:

EXPRESS LOTEK — 18 rozw. z 5 trafieniami — wygrane po 145.611 zł, 2798 rozw. z 4 trafieniami — wygrane po 1.551 zł, 102.226 rozw. z 3 trafieniami — wygrane po 64 zł.

MAŁY LOTEK — losowanie 1: 6 rozw. z 5 trafieniami — wygrane po 136.971 zł, 1.394 rozw. z 4 trafieniami — wygrane po 83 zł, 39.075 rozw. z 3 trafieniami — wygrane po 52 zł.

Losowanie II — 5 rozw. z 5 trafieniami — wygrane po 165.938 zł, 800 rozw. z 4 trafieniami — wygrane po 1.547 zł, 23.987 rozw. z 3 trafieniami — wygrane po 85 zł.